

prima instanță: S. Balmuș
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

dosarul nr. 2ra-2686/15

Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Macari Oleg,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Vadaturascaia Vis” împotriva lui Macari Oleg cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „Vadaturascaia Vis”, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 ianuarie și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 14 ianuarie 2013, ÎI „Vadaturascaia Vis” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Macari Oleg cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 03 octombrie 2009, Macari Oleg, fiind în incinta centrului comercial „Jumbo” a procurat de la întreprindere 3 cămăși de marca „Nino Pacoli” la prețul de 350 lei pentru fiecare, achitând în acest sens suma de 1 050 lei.

Susține că la data de 17 octombrie 2009, Macari Oleg a înaintat vânzătorului întreprinderii o reclamație, prin care a solicitat restituirea contravalorii produselor procurate din cauza dezacordului cu calitatea stofei cămășilor.

Menționează că potrivit prevederilor normelor legale, vânzătorul întreprinderii a refuzat restituirea contravalorii produselor procurate din cauza stării nesatisfăcătoare în care aceste produse au fost prezentate vânzătorului, iar la rândul său, Macari Oleg s-a adresat instanțelor de judecată cu o acțiunea prin care a solicitat încasarea contravalorii produselor dar și a penalității de întârziere, în valoare totală de 1 050 lei.

Indică că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2011, cererea de chemare în judecată depusă de Macari Oleg a fost admisă parțial fiind încasată suma

indicată și cheltuielile de judecată, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2012 cererea de recurs depusă de întreprindere a fost respinsă cu menținerea deciziei contestate.

Solicită obligarea lui Macari Oleg să restituie ÎI „Vadaturascaia-Vis” trei cămeși de marca „Nino Pacoli” procurate la data de 03 octombrie 2009 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015, a fost admis apelul declarat de către ÎI „Vadaturascaia Vis”, reprezentată de avocatul Irina Burac-Mihalachi, casată hotărârea primei instanțe și emisă nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă, fiind obligat Macari Oleg să restituie ÎI „Vadaturascaia Vis” trei cămăși de marca „Nino Pacoli”, procurate de la ultima la data de 03 octombrie 2009, în starea corespunzătoare, neutilizate cu sigiliile și etichetele producătorului sau contravaloarea acestora, fiind încasat de la Macari Oleg în beneficiul ÎI „Vadaturascaia Vis” cheltuielile de judecată legate de taxa de stat în sumă de 263 lei.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 267 și art. 272 din Cod civil, care reglementează termenul general de prescripție extinctivă, începutul curgerii acestuia, și care indică că termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că prima instanță eronat a concluzionat precum că ÎI „Vadaturascaia Vis” a omis termenul de prescripție extinctivă la depunerea cererii de chemare în judecată, invocând în acest sens precum că acțiunea a fost depusă la data de 14 ianuarie 2013, iar dreptul de a solicita returnarea mărfii a apărut la 17 octombrie 2009, moment din care cumpărătorul Macari Oleg i-a prezentat pretenții, deoarece, în speță termenul de prescripție extinctivă a început să curgă de la data rămânerii irevocabile a deciziei privind încasarea din contul ÎI „Vadaturascaia Vis” a contravalorii produselor procurate, cât și plăților aferente, respectiv din data de 18 octombrie 2012, or, anume din această dată reclamatului i s-a încălcat dreptul la returnarea bunului pentru care a fost obligată să ramburseze contravaloarea achitată de către cumpărătorul Macari Oleg.

La 21 august 2015, Macari Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că pricină civilă a fost judecată în ordine de apel de un judecător care nu era în drept să participe la judecarea ei, din motiv că decizia instanței de apel din 13 mai 2015, a fost emisă de colegiul în componența lui Victor Pruteanu, Ludmila Popova și Ana Gavrilă, însă, Ludmila Popova nu avea dreptul să examineze cauza dată, deoarece, acesta a luat parte ca judecător raportor la judecarea pricinii la cererea lui împotriva ÎI „Vadaturascaia Vis” privind restituirea contravalorii cămășilor, iar potrivit

prevederilor art. 49 alin.(2) din CPC, judecătorul care a luat parte la judecarea pricinii în instanță de apel nu mai poate participa la judecarea ei în instanță de apel.

Consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a concluzionat precum că în speță termenul de prescripție extinctivă a început să curgă de la data rămânerii irevocabile a deciziei privind încasarea din contul II „Vadaturascaia Vis” a contravalorii produselor procurate, cât și plăților aferente, respectiv din data de 18 octombrie 2012 și anume din această dată reclamatului i s-a încălcat dreptul la returnarea bunului pentru care a fost obligată să ramburseze contravaloarea achitată de el, deoarece, intimatul a depus cererea de chemare în judecată la data de 14 ianuarie 2013, pe când, dânsul a înaintat cerința privind restituirea contravalorii bunurilor necalitative la data de 17 octombrie 2009, iar decizia Inspectoratului principal de Stat pentru Supravegherea Pieței nr. 000305 a fost emisă la data de 08 decembrie 2009, fiindu-i adusă la cunoștință intimatului în aceeași zi, astfel, consideră că intimatul a omis termenul de prescripție extinctivă.

Indică că instanța de apel la emiterea deciziei contrar prevederilor art. 239 și art. 241 din Cod civil, nu a indicat despre existența obiecțiilor sale, cât și nu a reținut argumentele și probele lui anexate la materialele pricinii, prin urmare, instanța de apel a concluzionat bazându-se doar de argumentele expuse de către intimat fără să se expună asupra tuturor circumstanțelor și argumentelor părților.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Macari Oleg este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Macari Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu constituie temei de admiterea recursului nici susținerea recurentului precum că pricină civilă în ordine de apel a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, și anume judecătorul Ludmila Popova, din motiv că aceasta a luat parte ca judecător raportor la judecarea pricinii la cererea lui Macari Oleg

împotriva ÎI „Vadaturascaia Vis” privind restituirea contravalorii cămășilor, deoarece, Macari Oleg fiind participant al procesului din speță și bucurându-se de drepturile sale procedurale, nu a fost lipsit de posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul său prin înaintarea unei propuneri de recuzare judecătorului în cazul în care considera că există temeiuri prevăzute de art. 50 CPC, or, componența completului de judecată care a examinat în fond apelul declarat de ÎI „Vadaturascaia Vis” împotriva hotărârii primei instanțe a fost stabilit anterior datei examinării apelului, fapt de care recurentul se putea informa.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Macari Oleg asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Macari Oleg ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Macari Oleg se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

